

11

Αριθμός Απόφασης

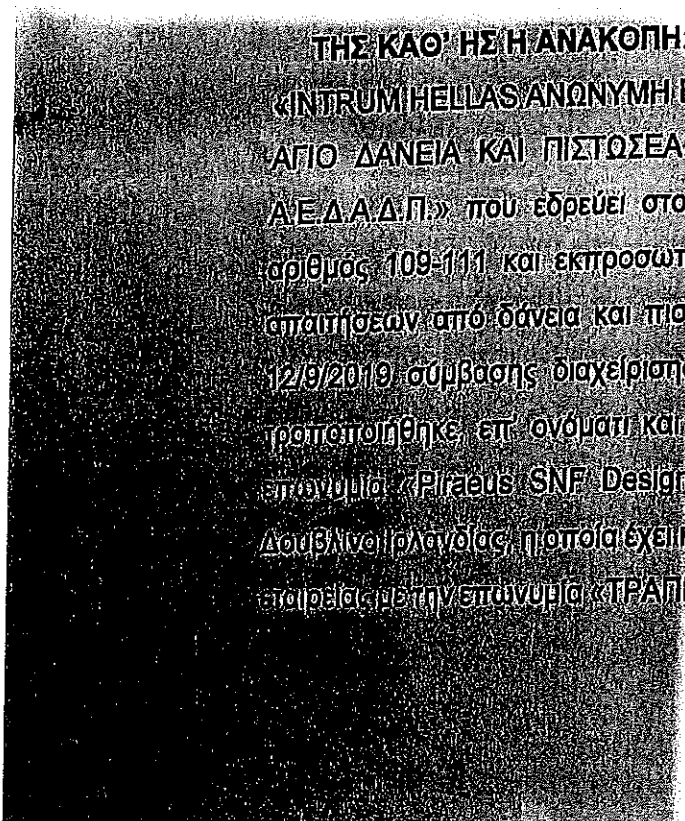
537 / 2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Ιωάννα Βαρελά, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος Πρωτοδικών Κορίνθου και από τον Γραμματέα Γεώργιο Εμμανουήλ Τσαμαντά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 19-11-2025 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ: του και της ,
κατοίκου επί της οδού αρ. ΑΦΜ
ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του
Μάλλιαρη Αικατερίνης (ΑΜ Δ.Σ.Α 33440) και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΑΣ» και τον τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.» που εδρεύει στον Δήμο Αθηναίων Λεωφ. Μεσογείων αριθμός 109-111 και εκπροσωπείται νόμιμα, ως εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, ενεργούσας δυνάμει της από 12/9/2019 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων όπως τροποποιήθηκε επί ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας με την επωνυμία «Piraeus SNF Designated Activity Company» με έδρα το Δουβλίνο/Ιρλανδίας, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», με έδρα στο δήμο

Αθηναίων επί της οδού Αμερικής 4, (με ΑΦΜ 094014298 και αρ. ΓΕΜΗ 225501000) όπως νομίμως εκπροσωπείται δυνάμει της από 12/9/2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων (η οποία σύμβαση συμπληρώθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ. 315/11-05-2023 καταχώρηση στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών τόμος 16 αρ. 88, της από 10-5-2023 Σύμβασης Συμπλήρωσης) και σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3156/2003 και του ν. 4548/2018 όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της (ΑΜ ΔΣΚ 481) και κατέθεσε προτάσεις.

Ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή η από 27-06-2025 ανακοπή του, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 512/ΠΔ-ΑΝ512/2025 και προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου αυτού και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή, ο ανακόπτων εκθέτει ότι, με εντολή της καθ' ης, επιδόθηκε σε αυτόν αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της υπ' αρ. 266/24 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου, με την από 14-05-2025 επιταγή προς πληρωμή (κόπυ) αυτού, με την οποία επιτάχθηκε να της καταβάλει το ποσό των 56.875,24 ευρώ. Ότι, την 06-06-2025 η καθ' ης επέδωσε σε αυτόν την με αριθμό 2165B/5-06-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή [redacted] με έργο το Πρωτοδικείο Κορίνθου, δυνάμει της οποίας η καθ' ης επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση στο περιγραφόμενο ακίνητο του ανακόπτοντος, για την εξόφληση της απαίτησής της, ορίστηκε, δε ημερομηνία διενέργειας του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού η 14-01-2026.

h

Για τους λόγους που εκθέτει στο δικόγραφο της ανακοπής, ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή η ανακοπή του και να ακυρωθούν: α) η με αριθμό 2165B/5-06-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή με έδρα το Πρωτοδικείο Κορίνθου, β) η από 14-05-2025 επιταγή προς πληρωμή του πρώτου απογράφου εκτελεστού της υπ' αρ. 266/2024 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου και γ) κάθε άλλης συναφούς πράξης εκτέλεσης. Τέλος, ζητεί να καταδικασθεί η καθ' ης στη δικαστική του δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ανακοπή, φέρουσα το χαρακτήρα των αντιρρήσεων του άρθρου 933 ΚΠολΔ κατά της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, ως καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδίου (άρθρο 933 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ) κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ., 937 παρ. 3 ΚΠολΔ). Έχει ασκηθεί δε νομότυπα και εμπρόθεσμα κατ' άρθρο 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ, καθόσον κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 01-07-2025 και επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή την 03-07-2025 (βλ. την υπ' αριθ. 4630β' /03-07-2025 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,), ήτοι εντός της νόμιμης προθεσμίας των σαράντα πέντε (45) ημερών του άρθρου 934 παρ. 1 περ. α' εδ. α' του ΚΠολΔ από την επίδοση αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης στον ανακόπτοντα την 6-06-2025 (βλ. την επισημείωση του δικαστικού επιμελητή επί του εγγράφου της

κατασχετήριας έκθεσης). Επιπλέον, η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να γίνει δεκτή καθότι υπήρξε η σύλληψη της ανακοπής και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το περιεχόμενό της, τη νομιμία και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγόρευσης κατάσχεσης περιουσιακών διαφορών προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλύτερη επίλυση ή και χρήση της ληθής ή της κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαστηρίου. Άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο

δίκαιο, αποτελεί και η πραγμάτωση με την αναγκαστική εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή έναντι του οφειλέτη (ΟΛΑΠ 62/1990, ΝΟΜΟΣ). Επομένως, λόγω ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η προφανής αντίθεση της επιστευδόμενης διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης στην καλή πίστη ή στα χρηστά ήθη ή στον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό του δικαιώματος, όπως τα όρια αυτά διαγράφονται από τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, που απαγορεύει την καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος. Η αντίθεση αυτή, προς τα ως άνω αντικειμενικά αξιολογικά κριτήρια, συνήθως περιλαμβάνεται στα ουσιαστικά ελαττώματα, μπορεί, όμως και να αναφέρεται στην απαίτηση ή στην περαιτέρω πορεία της διαδικασίας της εκτέλεσης (ΟΛΑΠ 12/2009, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 261/2017, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1873/2014, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 3262/2022, ΝΟΜΟΣ). Κατά την έννοια της διάταξης το άρθρου 281 ΑΚ, το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου, που προηγήθηκε ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε ή οι περιστάσεις που μεσολάβησαν, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνουν στην ανατροπή κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, με το επακόλουθο η μεταγενέστερη αυτή άσκηση του δικαιώματος να επιφέρει επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο. Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου σε συνάρτηση με εκείνη του υπόχρεου, και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Απαιτείται ακόμη οι πράξεις του υπόχρεου και η επί αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται ιδιαίτερες επαχθείς για τον ίδιο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου. Το ζήτημα αν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος, είναι επαχθείς

για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματος του, ώστε, μετά από αντιστάθμισή τους, να κρίνεται επιβεβλημένη η θυσία του δικαιώματος αυτού, προς αποτροπή των επαχθών συνεπειών για τον οφειλέτη (ΑΠ 385/2010, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 395/2009, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 381/2009, ΝΟΜΟΣ). Μόνο το γεγονός ότι η άσκηση του δικαιώματος στη συγκεκριμένη περίπτωση επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στον οφειλέτη, δε μπορεί να αποτελέσει κατάχρηση δικαιώματος κατά την ανωτέρω διάταξη, παρά μόνον αν το γεγονός αυτό μπορεί να συνδυασθεί και με άλλες περιστάσεις, όπως λ.χ. όταν ο δανειστής δεν έχει συμφέρον στην άσκηση του δικαιώματος. Έλλειψη συμφέροντος δε μπορεί να υπάρχει, όταν ο δανειστής, όπως έχει το δικαίωμα από την σύμβαση, αποφασίζει να εισπράξει την απαίτησή του, διότι τούτο αποτελεί δικαίωμα συνυφασμένο με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας (διαχείρισης) αυτός μπορεί να αποφασίζει, εκτός αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπάρχει υπέρβαση και, μάλιστα, προφανής, των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του οικονομικού και κοινωνικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ 1352/2011, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1472/2004, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑνατΚρητ 210/2023, ΝΟΜΟΣ). Η ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του άρθρου 281 ΑΚ, εντάσσεται στις ενστάσεις που υπάγονται κατά το ουσιαστικό δίκαιο στις παρακωλυτικές της άσκησης του δικαιώματος, η οποία δεν αναιρεί μεν το δικαίωμα και την απαίτηση για την οποία γίνεται η εκτέλεση, αποκλείει όμως την ικανοποίησή της. Δεν εμποδίζεται να προταθεί στη δίκη περί την εκτέλεση, πλην όμως πρέπει με ποινή απαραδέκτου να αποδεικνύεται αμεσώς, δηλαδή μόνο με έγγραφα ή δικαστική ομολογία, διαφορετικά απαράρτηται ως απαράδεκτη (ΜΠΡ ΑΘ 762/2024 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, με το Ν. 4733/2020 (στο έτος «Πήκ») θεσμοθετείται διαδικασία (βλ. άρθρο 5-30), η οποία προσφέρεται, υπό προϋποθέσεις, για εξωδικαστική επίλυση χρηματοτικών διαφορών αποκλειστικά προς «χρηματοδοτικούς

φορείς» (τράπεζες, χρηματοδοτικά ιδρύματα, νομικά πρόσωπα που αποκτούν απαιτήσεις προς τιτλοποίηση), το Δημόσιο (εκπροσωπούμενο από την Α.Α.Δ.Ε.) και τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (εκπροσωπούμενους από το Κ.Ε.Α.Ο.), κατόπιν υποβολής αίτησης από τον οφειλέτη (φυσικό ή νομικό πρόσωπο, με πτωχευτική ικανότητα) στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων (πλατφόρμα) της Ε.Γ.Δ.Ι.Χ, προς τον σκοπό διαμόρφωσης προτάσεων ρύθμισης των οφειλών από τους πιστωτές, που είναι χρηματοδοτικοί φορείς, αποδοχής τους, με την υπογραφή σύμβασης αναδιάρθρωσης και αποφυγής, έτσι, του κινδύνου πτώχευσης (αφερεγγυότητας, αδυναμίας πληρωμών) του οφειλέτη. Προς τον σκοπό, μάλιστα, αυτόν, ο νόμος προβλέπει «δυνατότητα», απλώς-ερμηνευόμενη, ωστόσο και ως υποχρέωση, από την καλή πίστη, των χρηματοδοτικών φορέων έναντι συγκεκριμένων πελατών τους-να συνεργάζονται μεταξύ τους, ώστε να διαμορφώνεται κοινή πρόταση με τις βέλτιστες προοπτικές επιτυχίας της. Ο νόμος, μάλιστα, προτρέπει τους ως άνω φορείς και σε διατύπωση κοινών κανόνων συμμετοχής τους στις προπτωχευτικές, εν γένει, εξωδικαστικές διαδικασίες, ανά συγκεκριμένο, κατ' είδος προσδιοριζόμενο, οφειλέτη (άρθρο 30 ΠτΚ). Οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην εν λόγω διαδικασία είναι οι ακόλουθες: α. Στη διαδικασία μπορούν, καταρχάς, να υπαχθούν πρόσωπα, οφειλέτες, φυσικά ή νομικά, με πτωχευτική ικανότητα, β. Τα ως άνω, με πτωχευτική ικανότητα πρόσωπα, πρέπει να βαρύνονται με χρηματικές οφειλές αποκλειστικά προς «χρηματοδοτικούς φορείς» (τράπεζες κ.λπ.), το Δημόσιο και Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης. Οι οφειλές αυτές προσδιορίζονται, ειδικότερα, με λεπτομέρεια, στις διατάξεις της παρ. 1, περ. 10 έως 11η και 12η από 2-3 του άρθρου 6 του ΠτΚ. Πάντως, το 90 %, τουλάχιστον, ποσοστού των οφειλών αυτών δεν θα πρέπει να οφείλεται σε έναν χρηματοδοτικό φορέα (για το λόγο ότι, στην περίπτωση αυτή, φοινύεται, κατά την αιτιολογική έκθεση του νόμου, «απαιτείται εξομολογητική» η προσοφύγη στη διμερή διαπραγμάτευση με τον χρηματοδοτικό φορέα, με βάση της διαδικασίας του Κώδικα Δεοντολογίας του Ν. 4224/2013) και επίσης, το σύνολο των οφειλών προς όλα τα ως

άνω αναφερόμενα πρόσωπα, πρέπει να είναι ανώτερο των 10.000 ευρώ. Δεν πρέπει, επίσης, οι ανωτέρω οφειλές να αφορούν επιστροφές κρατικών ενισχύσεων, λόγω παράβασης της ΣΛΕΕ, τελωνειακούς δασμούς της ΕΕ, ή να συνιστούν οφειλές προς αλλοδαπό δημόσιο ή οφειλές υπέρ τρίτων (άρθρο 7 παρ. 3-4 ΠτΚ) γ. Τα πρόσωπα αυτά, πρέπει να βρίσκονται σε κατάσταση, τουλάχιστον, «κινδύνου», άλλως, πιθανότητας αφερεγγυότητας, άλλως, επαπειλούμενης αδυναμίας πληρωμών, ώστε μέσω της ρύθμισης των εκκρεμών οφειλών τους, να μπορέσουν να «αποφύγουν τον κίνδυνο» της αφερεγγυότητάς τους, τον κίνδυνο, δηλαδή, ή την «απειλή» να περιέλθουν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών (άρθρο 5παρ. 1 ΠτΚ). Δεν αρκεί, εν προκειμένω, η υπόνοια, μόνον, κινδύνου, όπως στην προηγούμενη αρχική, πληροφοριακή, κατά βάση, ηλεκτρονική, προληπτική διαδικασία. Απαιτείται η ύπαρξη (και απόδειξη) πιθανότητας αφερεγγυότητας ή-όπερ το αυτοκατάστασης επαπειλούμενης αδυναμίας πληρωμών (βλ. για την έννοια των όρων ανωτέρω). Φαίνεται, μάλλον, ότι για την διάγνωση της κατάστασης αυτής θα πρέπει να έχουν ήδη δημιουργηθεί μη εξυπηρετούμενες οφειλές προς το σύνολο των πιστωτών ή, διαφορετικά, να διαπιστώνεται επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης του αιτούντος οφειλέτη σε ποσοστό 20% τουλάχιστον (βλ. άρθρο 7 παρ. 3, εδ. στ, ΠτΚ). Αυτονόητο είναι, περαιτέρω, ότι και σε προχωρημένες καταστάσεις αδυναμίας πληρωμών και παύσεως, ακόμα, των πληρωμών του, ο οφειλέτης μπορεί να προσφύγει στην εν λόγω διαδικασία. Δεν θα πρέπει, όμως, να έχει υποβάλει αίτηση, που εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου για υπαγωγή του σε άλλη διαδικασία ρύθμισης οφειλών, με βάση άλλους νόμους που ίσχυαν ή ίσχυουν, ακόμα, εκτός αν έχει υπάρξει έγκυρη παραίτησή του από αυτήν. Δεν θα πρέπει, επίσης, να έχει τεθεί σε λύση ή εκκαθάριση. Ο ίδιος, αν είναι φυσικό πρόσωπο, ή ο εκπρόσωπός του, αν είναι νομικό πρόσωπο, δεν θα πρέπει να έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για πληρωτέα ή μη πληρωτέα ασκήματα. Θα πρέπει, τέλος, να υφίσταται, ως και αυτή τη στιγμή, επιδείνωση της οικονομικής του κατάστασης σε

ποσοστό 20% τουλάχιστον (βλ. λεπτομέρειες στις διατάξεις των περιπτώσεων των παρ. 3 και 4 του άρθρου 7 ΠτΚ) . δ. Τα ως άνω πρόσωπα, με τέτοιες οφειλές, σε τέτοια, επίσης, κατάσταση ευρισκόμενα, εφόσον επιθυμούν να κάνουν χρήση της εν λόγω διαδικασίας, υποχρεούνται σε υποβολή σχετικής αίτησης στην ηλεκτρονική βάση της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), που αναφέρεται στο νόμο ως «Ηλεκτρονική Πλατφόρμα Εξωδικαστικής Ρύθμισης Οφειλών» (άρθρα 6 παρ. 1, περ. θ', 8 παρ. 1 και 29 ΠτΚ). Η αίτηση του κάθε οφειλέτη μπορεί να υποβληθεί, ως άνω, ηλεκτρονικά και μετά από πρόσκληση που του έχει απευθύνει κάποιος από τους ως άνω, επίσης, υποδειχθέντες πιστωτές του με κοινοποίηση στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. για να σπεύσει, ενδεχομένως, προς υποβολή της, εντός της τασσομένης με την πρόσκληση προθεσμίας, η οποία μπορεί να φθάνει και τις 45 μέρες. Αν ο οφειλέτης δεν το πράξει, η διαδικασία παύει αυτοδίκαια και η περίπτωση λαμβάνεται υπόψη για αξιολόγηση άλλων, μεταγενέστερα υποβαλλομένων αιτήσεων του ίδιου οφειλέτη (άρθρο 8 ΠτΚ). Η υποβολή, ωστόσο, της εν λόγω αίτησης, όπως και ανωτέρω, εν μέρει, υπονοήθηκε, δεν επιτρέπεται, εφόσον, κυρίως: α) Το 90 %, τουλάχιστον, των συνολικών οφειλών προς πιστωτές της ως άνω μορφής, οφείλεται σε έναν χρηματοδοτικό φορέα ή το σύνολο των οφειλών προς τα πρόσωπα αυτά δεν υπερβαίνει το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ β) Ο οφειλέτης έχει υποβάλει ήδη εκκρεμούσα αίτηση ενώπιον δικαστηρίου για υπαγωγή του σε άλλη με βάση άλλους νόμους που ίσχυαν ή ισχύουν ακόμα διαδικασία ρύθμισης οφειλών, εκτός εάν έχει υπάρξει έγκυρη παραίτησή του από αυτήν γ) Ο οφειλέτης έχει τεθεί σε λύση ή εκκαθάριση δ) Ο οφειλέτης, φυσικό πρόσωπο, ή ο εκπρόσωπος του οφειλέτη, νομικού προσώπου έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για οικονομικής φύσεως αδικήματα ε) Ο οφειλέτης δεν επικαλείται γεγονότα, από τα οποία να προκύπτει η επιδείνωση της οικονομικής του κατάστασης σε ποσοστό είκοσι, τουλάχιστον, τοις εκατό (20 %) στ) Η υποβαλλόμενη αίτηση πρέπει να έχει συγκεκριμένο («βασικό», υποχρεωτικό) περιεχόμενο πέραν του αιτήματος για εξωδικαστική

ρύθμιση των οφειλών. Σε αυτό το περιεχόμενο περιλαμβάνονται, ιδίως, τα πλήρη ατομικά στοιχεία του προσώπου του οφειλέτη, η πλήρης περιγραφή των περιουσιακών του στοιχείων και κινήσεων της τελευταίας πενταετίας και ο κατάλογος όλων των πιστωτών του, πέραν εκείνων, τους οποίους αφορά η εν λόγω εξωδικαστική ρύθμιση (βλ. άρθρο 9 ΠTK). Συνέπειες της ως άνω ηλεκτρονικής οριστικής υποβολής της αίτησης για την εξωδικαστική ρύθμιση οφειλών του προσφεύγοντος στη σχετική διαδικασία οφειλέτη με το ανωτέρω βασικό περιεχόμενο και τα επιπρόσθετα στοιχεία που ορίζει ο νόμος, είναι: α. Η αναστολή των μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης των «συμμετεχόντων» στη διαδικασία πιστωτών (τραπεζών, χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, Δημόσιου, φορέων κοινωνικής ασφάλισης), μέχρι τη με οποιονδήποτε τρόπο περάτωση της διαδικασίας (με την πάροδο, βασικά, διμήνου, χωρίς υπογραφή σύμβασης αναδιάρθρωσης οφειλών ή με την τυχόν, νωρίτερα, λαβούσα χώρα απόρριψη της αίτησης του οφειλέτη από τους πιστωτές). Του νόμου μη διακρίνοντας, η αναστολή αφορά τα μέτρα, τόσο της ατομικής όσο και της συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης, που θα μπορούσαν να επισπευσθούν από τους εν λόγω οφειλέτες. Αναστέλλεται, επίσης και η ποινική δίωξη για τα αδικήματα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους (του άρθρου 25 του Ν. 1882/1990) και της καθυστέρησης στην καταβολή και την απόδοση εισφορών σε Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης (άρθρο 1 α.ν. 86/1967), όσον αφορά τις οφειλές, των οποίων ζητείται η ρύθμιση, ενώ αναστέλλεται και η παραγραφή των αδικημάτων. Πάντως, η αναστολή των μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, για να μη γίνεται κατάχρηση του θεσμού, δεν κοιπολαμβάνει τη διενέργεια πλειστηριασμού, ο οποίος έχει προγραμματισθεί ήδη να διεξαχθεί εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία οριστικής υποβολής της αίτησης, καθώς και οποιαδήποτε διαδικαστική ενέργεια προπαρασκευαστική της διενέργειας πλειστηριασμού από ανώγιο πιστωτή, περιλαμβανομένης και της κατάσχεσης (βλ. άρθρα 18 και 16 ΠTK) β. Η αναστολή της τυχόν

αρξάμενης διαδικασίας του «Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών» (ΕΠΑΘ/ΤΕ 195/1/29-7-2016, άρθρο 1 παρ. 2 Ν. 4224/2013) . Αυτή μπορεί να συνεχισθεί, με αίτημα του οφειλέτη ή του πιστωτή, την οποία αυτός οφείλει να υποβάλει εντός 30 ημερών από την ατυχή έκβαση της διαδικασίας εξωδικαστικής ρύθμισης (άρθρο 13 παρ. 1 ΠτΚ) γ. Η, κατά τεκμήριο-με την απλή υποβολή της αίτησης, χωρίς ανάγκη σχετικής σε αυτήν αναφοράς-παροχή συναίνεσης (άδειας), προς την εποπτεύουσα την ηλεκτρονική βάση (πλατφόρμα) αρχή (την Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.), να αντλεί (ηλεκτρονικά) από δημόσιες υπηρεσίες, τράπεζες και άλλους συμμετέχοντες πιστωτές, να επεξεργάζεται και να κοινοποιεί σε όλους αυτούς τα πάσης φύσεως προσωπικά στοιχεία του οφειλέτη, που αφορούν την αίτησή του και την οικονομική του κατάσταση (άρθρο 12 παρ. 1 ΠτΚ) . Αν, ειδικά, ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο, την αίτησή του οφείλουν να συνυπογράφουν ο σύζυγος, το συμβιούν και κάθε εξαρτώμενο μέλος, ώστε από την συνυπογραφή τους αυτή να τεκμαίρεται, επίσης, η συναίνεσή τους για την άντληση και κοινοποίηση των προσωπικών τους στοιχείων («ανάκτηση» , κατά το γράμμα του νόμου), όπως και του αιτούντος, κατά τα ανωτέρω (άρθρο 12παρ. 3 ΠτΚ). Δεν συνυπογράφουν την αίτηση για την ως άνω «ανάκτηση» , ο σύζυγος ή η σύζυγος, αν έχει λάβει χώρα διακοπή της έγγαμης συμβίωσης και αυτή έχει δηλωθεί στη φορολογική διοίκηση πριν την υποβολή της αίτησης (βλ. τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 12, όπως προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 34 Ν. 4818/2021) δ. Η ισχύς της αίτησης ως Υπεύθυνης Δήλωσης του Ν. 1599/1986, με όλες τις εντεύθεν συνέπειες, για τις οποίες ο αιτών ενημερώνεται κατά το χρόνο της υποβολής της (άρθρο 12 παρ. 4 ΠτΚ) ε. Η μη δημιουργία σπουδαίου λόγου για κατάγεια διαρκών συμβάσεων από τους συνυποβληθέντες του οφειλέτη. Χάριν αποφυγής αμφισβητήσεων, ο νόμος ορίζει, προληπτικά, ρητά ότι η υποβολή της αίτησης δεν συνιστά σπουδαίο λόγο για την κατάγεια διαρκών συμβάσεων του οφειλέτη με τρίτο πρόσωπο (άρθρο 13 παρ. 2 ΠτΚ) στ. Η δυνατότητα συνέχισης της διαδικασίας προς τον σκοπό της κατάρτισης και υπογραφής σύμβασης

αναδιάρθρωσης οφειλών, με υποβολή προτάσεων ρύθμισης από χρηματοδοτικούς φορείς (άρθρο 14 παρ. 1 ΠτΚ). Η διαδικασία, με την κατάθεση ήδη της σχετικής αίτησης του οφειλέτη, εισέρχεται στο στάδιο των διαπραγματεύσεων και συνεχίζεται, ομοίως, να διεξάγεται ηλεκτρονικά, μέσω της ίδιας ηλεκτρονικής βάσης (πλατφόρμας). Οφειλέτης και πιστωτές και υπάλληλοι των υπηρεσιών του δημοσίου και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης υπέχουν καθήκον αλήθειας, εχεμύθειας και καλόπιστης συμμετοχής και συνεργασίας. Διαβίβαση στοιχείων της διαπραγμάτευσης σε τρίτους προϋποθέτει την έγγραφη συναίνεση όλων τους (άρθρο 17 ΠτΚ). Μετά την ως άνω υποβολή της αίτησης, οι «χρηματοδοτικοί φορείς» (τράπεζες κ.λπ.) -θεωρούμενοι από το νόμο ως οι πλέον εμπειροτέχνες πιστωτές, κατ' αποκλεισμό του δημοσίου και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ως, επίσης, πιστωτών-δύνανται να καταθέσουν στην ηλεκτρονική βάση πρόταση προς τον οφειλέτη για ρύθμιση των οφειλών του. Η συνεργασία των χρηματοδοτικών φορέων στην περίπτωση αυτή, εξασφαλίζεται με συμφωνία (σύμβαση) μεταξύ τους με το ελάχιστο περιεχόμενο, που προβλέπει ο νόμος και η σχετική υπουργική απόφαση, ώστε να μπορούν να καταστούν συμμετέχοντες πιστωτές στη διαδικασία (βλ. άρθρο 71 παρ. 5 ΠτΚ, όπως ισχύει). Αν η πρόταση υποβάλλεται ή γίνεται εκ των υστέρων δεκτή από την ειδική, με βάση το ύψος των απαιτήσεων τους, πλειοψηφία των πιστωτών αυτών και τύχει, επίσης, αποδοχής από τον οφειλέτη, υπογράφεται μεταξύ των συναινούντων η σύμβαση αναδιάρθρωσης οφειλών σε ενιαίο κείμενο ή υπό τον τύπο διμερών ομοίων συμβάσεων. Η απαιτούμενη πλειοψηφία των πιστωτών χρηματοδοτικών φορέων υπάρχει, όταν στην πρόταση συμφωνούν πιστωτής ή πιστωτές με ελάχιστο συνολικό ύψος των απαιτήσεων τους ανερχόμενο στο 60 % του συνόλου των απαιτήσεων των χρηματοδοτικών φορέων κατά του οφειλέτη. Στο ποσοστό, όμως, αυτό πρέπει να συμπεριλαμβάνεται ποσοστό τουλάχιστον 40 % επί του συνόλου, επίσης, των απαιτήσεων των τοιούτων φορέων, που είναι

εξασφαλισμένες με υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης ή ενέχυρο ή άλλο ειδικό προνόμιο της ΚΠολΔ 976 (άρθρα 14 παρ. 1 και 6 παρ. 1, περ. γ-ζ ΠτΚ). Όσον αφορά, ειδικά, παρασχεθέντα από χρηματοδοτικούς φορείς δάνεια με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, ο νόμος (άρθρο 30 παρ. 4 ΠτΚ, όπως ισχύει, μετά και την προσθήκη της παραγράφου 4 από το άρθρο 34 παρ. 9 του Ν. 4818/2021) επιτρέπει τις οποιοσδήποτε ρυθμίσεις με διατήρηση, σε κάθε περίπτωση, των δοθεισών, από το Δημόσιο, εγγυήσεων στο ύψος που είχαν δοθεί, χωρίς μειώσεις ανάλογες προς τις ενδεχόμενες μειώσεις της ρυθμιζόμενης οφειλής, ενώ η άσκηση, κατ' αυτού των εκ της εγγυητικής του ευθύνης δικαιωμάτων των εξασφαλισμένων χρηματοδοτικών φορέων και τα, τυχόν, ήδη, υποβληθέντα «αιτήματα κατάπτωσης» «αναστέλλονται», παραμένοντας σε ισχύ, από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για την εξωδικαστική ρύθμιση οφειλών και, εφόσον η σχετική σύμβαση (αναδιάρθρωσης) καταρτισθεί, για όσο χρονικό διάστημα αυτή παραμένει σε ισχύ - άλλως, για όσο χρονικό διάστημα διεξάγονται οι διαπραγματεύσεις και μέχρι την απόρριψη της σχετικής αιτήσεως του οφειλέτη ή την πάροδο της νόμιμης προθεσμίας των δύο, βασικά, μηνών του άρθρου 16 ΠτΚ. Η σύμβαση, κατά τα λοιπά, μπορεί να τελεί υπό την αίρεση της συναίνεσης του Δημοσίου ή και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, που δεν συμμετείχαν στην κατάρτιση και την υπογραφή της. Οπωσδήποτε, όμως, αυτή συνιστά βεβαίωση των συμβαλλομένων ότι δι' αυτής επιτυγχάνεται πράγματι η βιωσιμότητα της επιχείρησης ή αποτρέπεται απλώς ο κίνδυνος πτώχευσης του φυσικού προσώπου, χωρίς επιχείρηση. Η υπογραφή δε της σύμβασης αρκεί να γίνεται με μηχανικό ή ηλεκτρονικό τρόπο υπέχοντας θέση ηλεκτρονικής υπογραφής (άρθρο 14 παρ. 2 ΠτΚ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 34 παρ. 4 Ν. 4818/2021) . Ειδικότερα, μετά την ως άνω κατάθεση πρότασης από τους «χρηματοδοτικούς φορείς» και εντός 10 συναπτών ημερών από τη λήψη της της εισόδου ποιότητας που οφειλέτη στην ηλεκτρονική βάση (πληροφορούσι), ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει αίτημα υπαγωγής σε επεξεργασία (βήματα) Αν υποβληθεί αίτημα αυτό γίνεται αποδεκτό από την ως άνω μόνον

7

πλειοψηφία του 60 % των απαιτήσεων, τη μεν διαμεσολάβηση, επί οφειλετών που υπάγονται στις «πολύ μικρές οντότητες» του Ν. 4308/2014, μπορεί να αναλάβει οποιοσδήποτε διαπιστευμένος μεσολαβητής του Ν. 4640/2019, ενώ, σε κάθε άλλη περίπτωση, τη διαμεσολάβηση αναλαμβάνει διαπιστευμένος, επίσης, μεσολαβητής, ο οποίος, όμως, πρέπει να έχει ολοκληρώσει ειδική εκπαίδευση σε χρηματοοικονομική διαμεσολάβηση και να την αποδεικνύει εγγράφως (άρθρο 15 εδ. α' ΠτΚ). Σε περίπτωση, πάντως, που παρά την παρέλευση τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος δεν έχει επιτευχθεί η υπογραφή συμφωνίας αναδιάρθρωσης μεταξύ της πλειοψηφίας των πιστωτών και του οφειλέτη, τότε η διαδικασία θεωρείται λήξασα, χωρίς δυνατότητα παράτασης ή ανανέωσης (έτσι άρθρο 15 εδ. β' ΠτΚ). Οι δικαιούμενοι, ως άνω, σε διαπραγμάτευση πιστωτές (χρηματοδοτικοί φορείς) μπορούν να απορρίψουν αμέσως και ρητώς την αίτηση του οφειλέτη, μη καταθέτοντας, ασφαλώς, και πρόταση ρύθμισης, οπότε, με την κοινοποίηση της απόρριψης, η διαδικασία εξωδικαστικής ρύθμισης περατώνεται. Σε κάθε περίπτωση, περάτωση της διαδικασίας επέρχεται κι αν δεν κατορθωθεί να υπογράψει η σύμβαση αναδιάρθρωσης οφειλών με οποιοδήποτε τρόπο, εντός 2 μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης (άρθρο 16 ΠτΚ). Η υπογραφή της σύμβασης αναδιάρθρωσης οφειλών από τους συμμετασχόντες πιστωτές (χρηματοδοτικούς φορείς) και τον οφειλέτη και η αποδοχή της, στη συνέχεια, από το Δημόσιο και τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, ως και η εν γένει, στη συνέχεια, πληροί των όρων της η εκπλήρωση της από τον οφειλέτη, έχουν τα κάτωθι αποτελέσματα: α. Πλήρη δεσμευτικότητα, καταρχάς, της σύμβασης, από της υπογραφής της, για όλους τους «καταλαμβανόμενους», ως άνω, πιστωτές και γι όλους τους πιστωτές (χρηματοδοτικούς φορείς) - εννοείται της μεσοψήφιας πλειοψηφίας την υπέγραψαν β. Την αυτοδίκαιη, από της υπογραφής της, τονιστική επίδικαιώματος όλων των πιστωτών (χρηματοδοτικών φορέων) της απαιτήσεις των οποίων αφορά η

τους ισχυρισμούς του ανακόπτοντος, η εξακολούθηση αυτής να παρίσταται προδήλως παράνομη και καταχρηστική. Με το ως άνω περιεχόμενο, ο υπό κρίση λόγος ανακοπής είναι νόμιμος, ερειδόμενος στην άνω διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ και πρέπει να εξεταστεί και ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ανακόπτων δυνάμει της υπ' αριθ. πρωτ. 267919/14-07-2025 βεβαίωσης της Γενικής Γραμματείας Χρηματοπιστωτικού τομέα και Διαχείρισης Ιδιωτικού χρέους εντάχθηκε στην κατηγορία του ευάλωτου οφειλέτη, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 217 του Ν. 4738/2020 (Α'207) «Ρύθμιση οφειλών και παροχή δεύτερης ευκαιρίας και άλλες διατάξεις». Εν συνεχεία, ο ανακόπτων υπέβαλε, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 1 και 29 παρ. 1 του Ν. 4738/2020 και του άρθρου 3 της ΚΥΑ 76219 ΕΞ 2021 (ΦΕΚ Β 2817/30-6-2021), τη με αριθμό πρωτ. 423079 αίτηση μέσω της Ηλεκτρονικής Πλατφόρμας Εξωδικαστικού Μηχανισμού Ρύθμισης Οφειλών. Ακολούθως, στις 26-09-2025 επετεύχθη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 71 παρ. 2 του Ν. 4738/2020 και του άρθρου 9 της ΚΥΑ 67360 (ΦΕΚ Β 2499/10-6-2021), η υπογραφή σύμβασης αναδιάρθρωσης οφειλών μεταξύ του ανακόπτοντος και της καθ' ης η ανακοπή. Από το περιεχόμενο της ίδιας της μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενης από 26-09-2025 σύμβασης αναδιάρθρωσης, προκύπτει ότι σε αυτή περιλαμβάνεται και η επίμαχη υπ' αριθμ. 434/7-10-2005 σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, επί τη βάσει της οποίας εκδόθηκε, κατά τα ανωτέρω, η υπ' αριθμ. 266/2024 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου, δυνάμει της οποίας επιβλήθηκε η ένδικη αναγκαστική εκτέλεση με την επιβολή κατάσχεσης στην ακίνητη περιουσία του ανακόπτοντος, με την προσβληθείσα κείτοθεν κείτοθεν έκθεση. Ειδικότερα, από την από 26-09-2025 σύμβαση αναδιάρθρωσης οφειλών σύμφωνα με το Ν. 4738/2020, προκύπτει ότι αυτή σύμβαση αυτή έχει υπαχθεί η, εκ της ρηθείσας σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου, οφειλή του ανακόπτοντος έναντι της

καθ' ης με ποσό οφειλής εκτός τόκων υπερημερίας 88.558,59 ευρώ, ποσό τόκων υπερημερίας 872,18 ευρώ και συνολικό ποσό οφειλής 89.430,77 ευρώ και ορίζεται η αποπληρωμή της οφειλής σε 372 δόσεις (31 έτη), με μηνιαία οφειλόμενη δόση ανερχόμενη στο ποσό των 369,56 ευρώ. Από τα ανωτέρω, αποδείχθηκε ότι έχει ήδη ολοκληρωθεί επιτυχώς η διαδικασία υπαγωγής του ανακόπτοντος στον εξωδικαστικό μηχανισμό του Ν. 4738/2020, οι διατάξεις του οποίου παρατέθηκαν αναλυτικά στη μείζονα σκέψη που προηγήθηκε, ενώ ουδώς αποδείχθηκε, ούτε η καθ' ης επικαλείται, απώλεια της ρύθμισης. Επομένως, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, η εκ μέρους της καθ' ης η ανακοπή εξακολούθησε της επισπευσθείσας, σε βάρος του ανακόπτοντος, διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης δυνάμει της πληττομένης, με την ένδικη ανακοπή, 2165B/5-06-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή.

με έδρα το Πρωτοδικείο Κορίνθου, παρίσταται καταχρηστική, υπερβαίνουσα προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη και τα χρηστά ήθη, καθώς και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Και τούτο, διότι η ίδια η καθ' ης συμμετείχε στην υπογραφή της από 26-09-2025 σύμβασης αναδιάρθρωσης των οφειλών του ανακόπτοντος, σύμφωνα με το Ν. 4738/2020, και με τη συμπεριφορά της αυτή δημιούργησε στον ανακόπτοντα και μάλιστα ευλόγως, την πεποίθηση ότι δεν πρόκειται να εξακολουθήσει την ένδικη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του, η οποία και, όπως είναι αυτονόητο, συνεπάγεται ιδιαίτερες επαχθείς, για τον ανακόπτοντα, επιπτώσεις, όπως επιμαρτυρεί και το γεγονός ότι ο εν λόγω διάδικος έχει ήδη ενταχθεί στην κατηγορία του ευάλωτου οφειλέτη, κατά τα ανωτέρω. Επομένως, η συμμετοχή της ίδιας της καθ' ης στην άνω διαδικασία, η οποία και ευδωλήθηκε με την υπογραφή της από 26-09-2025 σύμβασης αναδιάρθρωσης των οφειλών του ανακόπτοντος και η οποία (διαδικασία) αποσκοπεί στην ελαφρύνση του δανειακού βάρους του οφειλέτη και αποτελεί το πρώτο ανάχωμα για την πρόληψη της οικονομικής

αδυναμίας στην όλη προσπάθεια που καταβάλλεται προκειμένου να αντιμετωπισθεί το ζήτημα της υπερχρέωσης (βλ. αιτιολογική έκθεση του Ν. 4738/2020), καθιστά την εξακολούθηση της ένδικης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του ανακόπτοντος μη ανεκτή, καθ' υπέρβαση των ορίων του άρθρου 281 ΑΚ. Εξάλλου, η καθ'ης η ανακοπή, συμβληθείσα με τον ανακόπτοντα στην ένδικη σύμβαση αναδιάρθρωσης οφειλών, υποδηλοί ότι αποφασίζει να διαχειριστεί την είσπραξη της απαίτησής της από τον ανακόπτοντα με τον τρόπο που προβλέπεται στο Ν. 4738/2020 και εκδηλώνει την πρόθεση της να περιφρουρήσει τα δικαιώματά της στο πλαίσιο των δυνατοτήτων που της παρέχει ο Νόμος αυτός, ο οποίος, ως ήδη ελέχθη, προβλέπει την διασφάλιση των δικαιωμάτων της καθ'ης, για την περίπτωση που ο ανακόπτων δεν ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ρηθείσα σύμβαση αναδιάρθρωσης. Ως εκ τούτου, οι ήδη αποδειχθείσες επαχθείς συνέπειες, για τον ανακόπτοντα, από την άσκηση του δικαιώματος της καθ'ης για την εξακολούθηση της αρξάμενης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του, κατ' αντιστάθμιση των αντιστοίχων συνεπειών που δύνανται να επέλθουν σε βάρος της καθ'ης από την παρακώλυση της άσκησης του εν λόγω δικαιώματος της, παρίστανται υπέρτερες και, ως εκ τούτου, κρίνεται επιβεβλημένη, από το παρόν Δικαστήριο, η αποτροπή τους. Ενόψει των προεκτεθέντων, αποδεικνύεται ότι ο υπό κρίση λόγος ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως και ουσιαστικά βάσιμος και να ακυρωθεί η με αριθμό 2165B/5-06-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή με έδρα το Πρωτοδικείο Κορίνθου. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση ανακοπή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθεί η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, που επισπεύδεται δυνάμει των προσβαλλόμενων πράξεων εκτέλεσης, κατά τα αναφερόμενα στο αιτιολογικό παρελκούς της εξέτασης των λοιπών λόγων ανακοπής. Τέλος, τα δικαστικά εφόδια πρέπει να συμψηφισθούν στο σύνολό της μεταξύ των διαδίκων, λόγω του ότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που

1^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 537/2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Κορίνθου (Ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών)

εφαρμόστηκαν, ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρα 179 και 183 ΚΠολΔ),
κατά τα ειδικότερα στο διατακτικό οριζόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την με αριθμό 2165B/5-06-2025 έκθεση
αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή
με έδρα το Πρωτοδικείο Κορίνθου.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Κόρινθο, στις
...08-19-2025..., απόντων των διαδίκων και των
πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

